

[Laurits Pedersen.]

nem Aarene, og som skulde gennemføres uden noget som helst Hensyn til Samarbejdet med de andre Partier, og dette maatte man have frem først, saa kunde der være Mulighed for Samarbejde bagefter.

Men hvorledes er det nu gaaet, efter at man har faaet alle de store Reformere gennemført? Man skulde jo tro, at Befolkningen havde indset, at nu var der sket noget særligt, efter at disse vigtige Ting — som jeg skal nævne enkelte af — var blevet gennemført. Jeg skal først nævne Skoleloven, denne Lov, som burde være modtaget med den største Interesse i de Befolkningsdele, som den vil komme til at berøre. Kan man nu sige, at dette er sket? Jeg tør sige, at det ikke er Tilfældet. Selv om vi, der ikke stemte for Loven, jo ikke modarbejder den ude i Landet — jeg kan sige: tværtimod, for alle er interesserede i denne Lovs bedste Udførelse i Praksis —, saa er det, man møder ude omkring i Kommunerne, en Ængstelse for de store Udgifter, som automatisk følger med Lovens Gennemførelse. Det er ikke saaledes, at man kan se Tiden an i 2 Aar, i 5 Aar eller i 10 Aar; i hvert Skoledistrikt, hvor man skal begynde en Forberedelse af de nye Ordninger, skal man ved hver Ting, man skal have lavet i Løbet af 2 Aar, tage Hensyn til, at dette Arbejde ikke er spildt, naar den endelige Ordning kommer — og enhver ved, hvilke store Udgifter der følger med. Jeg var for nylig ude i min egen Valgkreds i et Sogn i Vestjylland, et meget udstrakt Hedesogn, hvor der er flere Skoler og flere Enelærerembeder. Der har de haft flere Møder om Sagen, og de maa for at faa Skoleforholdene indrettet efter Loven ofre ca. 120 000 Kr. Det er ganske givet, at et saadant Beløb maa vække den største Ængstelse i en saadan udstrakt Hedekommune.

Hvorledes er det med Læringleven, som jo ogsaa er en vigtig Lov, er den blevet modtaget ude omkring, som den burde være blevet modtaget? (Munterhed). Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen smiler, men jeg har det bestemte Indtryk, at det ærede Medlem overhovedet ikke har nogen Forbindelse med dem, der uddanner Lærlinge. Sagen er den, at denne Læringlev er udarbejdet uden nogen som helst Forbindelse med de Mestres, som skal uddanne Lærlinge. Paa hvert eneste Møde, hvor Mestre samles, har man debatteret denne Læringlev, som volder de største Vanskeligheder. Hvis Følgen af Loven bliver, at den gode Uddannelse af Lærlinge i Mestrenes Hjem udebliver, har man saa sandelig Lov til at

være glad for, at Regeringen ogsaa fik den Lov igennem uden Samarbejde med andre Partier.

Og saa Loven om Forbud mod Overarbejde, denne Lov, som skulde bevirke, at mange kunde faa Arbejde! Hvorledes er denne Lov blevet modtaget ude omkring ogsaa blandt Arbejdernes Tillidsmænd? Jeg er med i en Organisation, hvor der er mange Arbejdere, og jeg har haft Lejlighed til at tale med forskellige Tillidsmænd om, hvorledes de ser paa Loven om Forbud mod Overarbejde. Og de ryster paa Hovedet ad de Mennesker herinde, som tror, de kan forbedre Arbejdsforholdene ved at vedtage en saadan Lov. Men nu faar vi jo Spørgsmaalet til Behandling igen paa Foranledning af Det konservative Folkeparti.

Jeg kan nævne flere Love, Loven om Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse og til Imødegaaelse af Ungdomsarbejdsløsheden f. Eks. Har den skabt saadanne Tilstande og gode Vilkaar ude omkring i Landet, at der er „Arbejde til alle“ — noget, den højtærede Statsminister nu slet ikke vil vedkende sig. Han sagde, medens Venstre havde Regeringen. Det er ikke vanskeligt at fremskaffe Citater, hvorefter den højtærede Statsminister kunde blive fjernet, saa skulde der skaffes Arbejde og god Fortjeneste til alle! Det er ganske interessant, at den højtærede Statsminister nu ikke vil vedkende sig en saadan Udtalelse. Den højtærede Statsminister siger nu: Jeg har ikke lovet, at alle skal faa Arbejde.

Det, Befolkningen mærker i disse Aar, er en Stigning i Prisen paa Forbrugsvarer. Jeg lagde med Interesse Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) beskæftigede sig med dette Spørgsmaal, men jeg husker ogsaa, hvorledes det ærede Medlem Hr. Steen tog derpaa. Det eneste Forsvar, som det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) gav for, at Forbrugsvarerne stadig var steget i Pris, og at man stadig bibeholdt de store Toldskatter paa Forbrugsvarer, var dette, at de Afgifter har Venstre stemt for. Man husker tilbage til de gyldne Oppositionsaar. Husk tilbage til disse gyldne Aar, da Socialdemokrater og Radikale paa hvert eneste politisk Møde brugte denne Vending: De Skatter kan vi ikke faa afskaffet, for dem vil Venstre og Konservative have bibeholdt, og vi kan ikke komme de store Formueejere, Millionærerne, til Livs, for dem vil Venstre og Konservative holde Haanden over.